

potrivit acestei reglementări naționale, autoritatea de reglementare sectorială, în sensul Directivei 2003/54/CE și al Directivei 2009/73/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 privind normele comune pentru piața internă în sectorul gazelor naturale și de abrogare a Directivei 2003/55/CE nu este competentă să sancționeze astfel de comportamente.

(¹) JO C 338, 9.10.2017.

Ordonanța Curții (Camera a noua) din 16 mai 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Vilniaus apygardos teismas — Lituania) — TE, UD, YB, ZC/Luminor Bank AB

(Cauza C-8/18) (¹)

(Trimitere preliminară — Articolul 53 alineatul (2) și articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Libera prestare a serviciilor — Piețele instrumentelor financiare — Persoană fizică care a achiziționat de la o bancă un instrument financiar derivat — Calificarea persoanei fizice menționate în sensul dreptului Uniunii)

(2019/C 288/04)

Limba de procedură: lituaniana

Instanța de trimitere

Vilniaus apygardos teismas

Părțile din procedura principală

Reclamanți: TE, UD, YB, ZC

Pârâtă: Luminor Bank AB

Dispozitivul

Directiva 2004/39/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004 privind piețele instrumentelor financiare, de modificare a Directivelor 85/611/CEE și 93/6/CEE ale Consiliului și a Directivei 2000/12/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 93/22/CEE a Consiliului, Directiva 2011/83/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2011 privind drepturile consumatorilor, de modificare a Directivei 93/13/CEE a Consiliului și a Directivei 1999/44/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivei 85/577/CEE a Consiliului și a Directivei 97/7/CE a Parlamentului European și a Consiliului, precum și Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE trebuie interpretate în sensul că acestea nu se aplică unor achiziționări de obligațiuni de tip credit, precum cele în discuție în cauza principală, în măsura în care aceste achiziționări au fost efectuate înainte de 1 noiembrie 2007.

Prima și a doua întrebare, în măsura în care privesc Directiva 2001/34/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 mai 2001 privind admiterea valorilor mobiliare la cota oficială a unei burse de valori și informațiile care trebuie publicate cu privire la aceste valori mobiliare, Directiva 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (abuzul de piață) și Directiva 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 noiembrie 2003 privind prospectul care trebuie publicat în cazul unei oferte publice de valori mobiliare sau pentru admiterea valorilor mobiliare la tranzacționare și de modificare a Directivei 2001/34/CE, precum și Regulamentul (CE) nr. 809/2004 al Comisiei din 29 aprilie 2004 de punere în aplicare a Directivei 2003/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește informațiile conținute în prospectele, structura prospectelor, includerea de informații prin trimiteri, publicarea prospectelor și difuzarea comunicatelor cu caracter publicitar sunt vădit inadmisibile.

(¹) JO C 152, 30.4.2018.

Ordonanța Curții (Camera a doua) din 12 iunie 2019 (cerere de decizie preliminară formulată de Tribunal Supremo — Spania) — María Teresa Aragón Carrasco și alții/Administración del Estado

(Cauza C-367/18) (¹)

(Trimitere preliminară — Articolul 53 alineatul (2) și articolul 99 din Regulamentul de procedură al Curții — Politică socială — Directiva 1999/70/CE — Acordul-cadru CES, UNICE și CEEP cu privire la munca pe durată determinată — Clauza 4 — Principiul nediscriminării — Caracterul comparabil al situațiilor — Justificare — Clauza 5 — Indemnizație în cazul rezilierii unui contract de muncă pe durată nedeterminată pentru un motiv obiectiv — Lipsa indemnizației la eliberarea din funcție a lucrătorilor care fac parte din personalul auxiliar)

(2019/C 288/05)

Limba de procedură: spaniola

Instanța de trimitere

Tribunal Supremo

Părțile din procedura principală

Reclamanți: María Teresa Aragón Carrasco, María Eugenia Cotano Montero, María Gloria Ferratges Castellanos, Raquel García Ferratges, Elena Muñoz Mora, Ángela Navas Chillón, Mercedes Noriega Bosch, Susana Rizo Santaella, Desamparados Sánchez Ramos, Lucía Santana Ruiz, Luis Salas Fernández (în calitate de moștenitor al Luciei Sánchez de la Peña)

Pârâtă: Administración del Estado

Dispozitivul

- 1) Clauza 4 punctul (1) din Acordul-cadru cu privire la munca pe durată determinată încheiat la 18 martie 1999, care figurează în anexa la Directiva 1999/70/CE a Consiliului din 28 iunie 1999 privind acordul cadru cu privire la munca pe durată determinată, încheiat între CES, UNICE și CEEP trebuie interpretată în sensul că nu se opune unei reglementări naționale care nu prevede plata niciunei indemnizații lucrătorilor angajați ca agenți auxiliari care exercită funcții de încredere sau de consiliere specială, precum cei în discuție în litigiul principal, cu ocazia eliberării discreționare din funcție a acestora, deși lucrătorilor care au contract pe durată nedeterminată este acordată o indemnizație cu ocazia rezilierii contractului de muncă pentru un motiv obiectiv.